

Posudek diplomové práce

Diplomand: Markéta Kučerová
Studijní obor: španělština
Téma práce: „Proměny románu formování: *La tía Julia y el escribidor* a *La Habana para un Infante difunto*“
Rozsah: 90 str.
Vedoucí: Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Oponent: PhDr. Michal Fousek, PhD.
Datum obhajoby: 28. 1. 2009

Markéta Kučerová si zvolila zajímavé téma: vztáhla k sobě dvě díla hispanoamerické výpravné prózy druhé poloviny 20. století, která mají na první pohled k sobě dost daleko. I když jejich tvůrci – Peruánec Mario Vargas Llosa a Kubánec Guillermo Cabrera Infante – zpravidla figurují v literárně historických přehledech jako představitelé tzv. nového hispanoamerického románu, jejich životní i tvůrčí cesty byly dost odlišné. Překvapí proto diplomandčin neotřelý pohled, kterým oba texty sblížuje.

Základem pro jejich porovnání se stala v obecné rovině proměna tradičních typů románu, ve specifické rovině pak posun, k němuž dochází ve zmíněném novém hispanoamerickém románu od 70. let minulého století. Studentka zkoumá obě díla především s hlediska tzv. románu formování (případně iniciačního románu). Z povahy obou děl pak pro ni vyplynula ještě další perspektiva románu autobiografického.

Práce je komponována v paralelních sekvencích – nejprve souběžný pohled na oba autory, potom na obě díla. Autorka však netrvá na symetrii. Každé z děl nabízí jiné možnosti přístupu. A tak v oddíle věnovaném *Tetičce Julii a zneuznaném psavci* je akcentována metaliterární povaha románu (zde bych vyzdvihla zejména poukaz na shody v pojetí psaní u Vargáska – učedníka na poli „velké“ literatury – a Pedra Camacha, zavedeného „psavce“ zábavního žánru), v oddíle o *Havaně pro zesnulého Infanta* se objeví reflexe možných prvků iniciačního románu. V závěrečné části práce se některé linie zkoumání sbíhají, ale zároveň rozcházejí: město jako narativní prostor, intertextualita, rozplývání hranic mezi uměním a popkulturou.

Výtečné postřehy o odlišné roli Limy a Havany v každém z románů, o rozdílném pojetí lásky a sexuality v obou dílech, o specifickém významu filmu (a kina) v románu Cabrery Infanta stejně jako předchozí úvaha o možné parodii iniciačního románu by stály za další analýzu a rozvedení.

Domnívám se však, že i v daném rozsahu se Markétě Kučerové podařilo nabídnout některé nové pohledy na obě díla a odkrýt jejich někdy nečekané shody nebo naopak rozdíly. Za základní přínos pokládám poukaz nejen na proměnu románu formování (která se dala předpokládat), ale také na pozvolné, jakoby protékající změny v konceptu „novosti“ hispanoamerického románu, které se naplňují v obou dílech, i když v každém z nich poněkud jiným způsobem.

Práci Markéty Kučerové pokládám za zdařilou a navrhuji, aby byla přijata k obhajobě.

Hedvika Vydrová

Praha 19.1.2009